

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Komisję art. 41 Karty praw podstawowych. Skarżąca utrzymuje, iż z uwagi na to, że nie została wcześniej wysłuchana, zaskarżony akt został wydany z naruszeniem istotnych wymogów procedury wydawania decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Komisję art. 108 ust. 2 TFUE oraz art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/99⁽¹⁾. Skarżąca utrzymuje, iż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, że nie ma ciągłości gospodarczej między skarżącą a nabywcą jej aktywów w ramach „programu prywatyzacji”.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE. Skarżąca utrzymuje, iż zaskarżony akt nie jest dostatecznie uzasadniony w odniesieniu do braku ciągłości gospodarczej, w szczególności jeśli chodzi o a) zakres sprzedanych aktywów, b) brak przeniesienia umów o pracę oraz c) ekonomiczną logikę sprzedaży.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2014 r. – Larko przeciwko Komisji

(Sprawa T-423/14)

(2014/C 292/59)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki A.E. (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci I. Dryllerakis, E. Triantafyllou, G. Psaroudakis, E. Rantos i N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie w całości niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 marca 2014 r. [SG-Greffe(2014) D/4621/28/03/2014] dotyczącej pomocy państwa przyznanej skarżącej przez Republikę Grecką [nr SA.34572 (2013/C) (ex 2013/NN)];
- nakazanie zwrotu wraz z odsetkami wszelkich kwot ewentualnie „odzyskanych” bezpośrednio lub pośrednio od skarżącej w wykonaniu zaskarżonej decyzji i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez pozwaną art. 107 ust. 1 i art. 296 TFUE, gdyż: a) środki pomocy nr 2, 3, 4 i 6 nie mogą zostać uznane za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE oraz b) nawet przy założeniu, że niektóre ze środków pomocy nr 2, 3, 4 i 6 mogą zostać uznane za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, środki takie są zgodne z rynkiem wewnętrznym zgodnie z art. 107 ust. 3 TFUE.

2. Zarzut drugi dotyczy błędnego i nieuzasadnionego zastosowania kryteriów komunikatu w sprawie pomocy państwa, jak również naruszenia zasady proporcjonalności przy kwalifikacji środków nr 2, 4 i 6 jako pomocy państwa i przy ilościowym ujęciu pomocy.
3. Zarzut trzeci dotyczy braku uzasadnienia i naruszenia zasady dobrej administracji, gdyż przy badaniu środków nr 3, 4 i 6 nie uwzględniono szkód spowodowanych skarżącą przez nadzwyczajne zdarzenia w roku 2009, które spełniają przesłanki zastosowania art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE.
4. Zarzut czwarty dotyczy braku uzasadnienia i naruszenia zasady dobrej administracji, gdyż nie uwzględniono jako nadzwyczajnego zdarzenia w rozumieniu art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE skutków greckiego kryzysu gospodarczego i związanego z tym zaprzestania płatności przez państwo greckie na rzecz skarżącej.
5. Zarzut piąty nieważności opiera się na błędach zawartych w rozdziale 4.5 oraz w sentencji zaskarżonej decyzji w odniesieniu do kwot podlegających odzyskaniu: naruszeniu art. 108 ust. 3 TFUE i art. 14 rozporządzenia nr 659/1999, niewystarczającym uzasadnieniu, naruszeniu zasady proporcjonalności, naruszeniu prawa własności i represyjnym charakterze decyzji nakazującej odzyskanie pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2014 r. – Warimex przeciwko OHIM (STONE)

(Sprawa T-454/14)

(2014/C 292/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Warimex Waren- Import Export Handels-GmbH (Neuried, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci E. Keller i J. Voogd)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie R 1599/2013-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „STONE” dla towarów i usług z klas 1, 3, 7, 8, 9, 11, 12, 16, 21, 24 i 25 – zgłoszenie nr 11 464 005

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 75 i art. 76 rozporządzenia nr 207/2009;
 - naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
 - naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-